

«Επόμενοι τοις Αγίοις Πατράσιν»: Η βιωματική Θεολογία στον ρου της Ορθοδόξου Παραδόσεως

[Θρησκεία](#) / [Θεολογία](#) / [Ψηφιακή Βιβλιοθήκη](#)

[Δημήτρης Ιωάννου, Φιλολόγος - Συγγραφέας](#)

Ποτέ από την Εκκλησία δεν έλειψαν οι μεγάλες μορφές, άνθρωποι αληθινά του Θεού, ταπεινοί και γεμάτοι αγάπη. Οι λεγόμενοι «Γέροντες», μερικοί από τους οποίους ήδη έχουν ανακηρυχτεί άγιοι, στήριξαν πολύ την Εκκλησία αυτή τη δύσκολη εποχή, που κυριαρχεί παντού η εκκοσμίκευση. Για ένα αληθινό άνθρωπο του Θεού προτίθεμαι εδώ να μιλήσω, περιγράφοντας όχι τα έργα και τις αρετές του -που είναι και αυτές πολλές- αλλά τη διδασκαλία του, και μάλιστα τη θεολογική. Κακώς νομίζουμε ότι οι ευλαβείς πατέρες, τους οποίους αποκαλούμε συχνά ως «νηπτικούς» και «φιλοκαλικούς», δεν έχουν βαθιά αίσθηση του δόγματος και δεν γνωρίζουν να συνδέσουν την αλήθεια με τη ζωή.

Ο άνθρωπος που έδωσε ο Θεός να γνωρίσω, χωρίς να το επιδιώξει, χωρίς να είναι καθόλου αυτός ο σκοπός του –είναι ο κήρυκας της ταπείνωσης και αυτό του αρκεί– χαριτώθηκε από τον Θεό και με το χάρισμα της θεολογίας. Αλλά δεν το επιδεικνύει, ποτέ δεν διαφημίζει τις γνώσεις του και την αγιοπνευματική του χάρη, μπορώ εγώ ο ανάξιος να βεβαιώσω. Τα όσα θα εκθέσω παρακάτω δόθηκαν ως απαντήσεις σε ερωτήσεις που κατά καιρούς υπέβαλλα στον Γέροντα, και αυτός πρόθυμα, ως αληθής πνευματικός πατήρ, απαντούσε, πάντα με καλοσύνη, σύνεση και προπαντός βαθιά ευλάβεια. Δεν λείπει το σημείο από τη ζωή του, αλλά δεν είναι η ώρα να μιλήσω για αυτό. Θα σταθώ λοιπόν μόνο στη θεολογία αυτού του ευλαβούς ιερομονάχου, η οποία πράγματι είναι υψιπετής και πλήρης Πνεύματος Αγίου. Αυτή ήταν πάντα η αίσθησή μου, κάθε φορά που τον πλησίαζα. Αλλά επ’ αυτού δεν μπορώ τώρα να πω περισσότερα.

Η «θεολογία» του Γέροντα ασφαλώς δεν αποτελεί κάποιο θεωρητικό «σύστημα», ωστόσο οφείλω να πω ότι προσπάθησα πράγματι να παρουσιάσω πιο συστηματικά τις διάφορες σκέψεις του, προκειμένου να μην νομίσει κανείς ότι πρόκειται για σκόρπιες παρατηρήσεις και απόψεις. Ο λόγος του Γέροντα δεν είναι μόνο περιστασιακός, αλλά έχει μια βαθύτερη συνοχή, πράγμα που επεχείρησα να καταδείξω. Η αιτία που αποφάσισα να μιλήσω για όλα αυτά είναι ότι δυστυχώς στις ημέρες μας υπάρχει προϊούσα εκκοσμίκευση, που δεν αφήνει ανεπηρέαστους

δυστυχώς ούτε και κάποιους εκκλησιαστικούς κύκλους. Ο πατήρ λοιπόν πιστεύει ότι πρέπει να μείνουμε πιστοί στην μεγάλη θεολογική παράδοση της αγίας Εκκλησίας, δηλαδή στο κήρυγμα των Πατέρων της Εκκλησίας, οι οποίοι ήσαν θεοφόροι και δεν εθεολόγησαν καθόλου από το «νου» τους.

Υπάρχουν κάποιοι ιεροί Πατέρες, παλαιοί και νεότεροι, τους οποίους ο Γέροντας μάλιστα υπεραγαπά και συστήνει θερμά την ανάγνωση των έργων τους. Τέτοιοι είναι π.χ. ο Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος αλλά και ο σύγχρονός μας Άγιος Παΐσιος. Πριν αρχίσω την παρουσίαση, θα ήθελα να παρακαλέσω θερμά τον αναγνώστη να προσέξει ιδιαίτερα την θεολογία του Γέροντα, να την θεωρήσει ως προϊόν της επαφής του πατρός με την ιερά Παράδοση της Εκκλησίας μας, με την πιο βαθιά έννοια του όρου. Τέλος, οι όποιες διευκρινίσεις δίνω σχετίζονται με αυτό που ένιωσα προσωπικά, όταν πρωτάκουσα αυτά τα λόγια από το στόμα του γέροντα. Αυτά παραθέτω, με κάποιες επεξηγήσεις, που όμως δεν έχουν να κάνουν με καμιά δική μου ύστερη λογική επεξεργασία. Γράφω το βίωμα μου, τίποτε περισσότερο.

[Διαβάστε ολόκληρη τη μελέτη εδώ](#)

<http://bit.ly/2GGYD6b>